

ske Riksåklagers retningslinjer direkte til spørgeren.

Ad spm. nr. S 3917

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Eva Kjer Hansen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 9833, lød således:

Til justitsministeren (15/9 2000) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren kommentere den i Horsens Folkeblad omtalte sag om den prøveløsladt 35-årige med otte voldsomme bag sig, der med to nye voldssager skaber angst og utryghed blandt beboere i området, herunder oplyse hvilke initiativer ministeren mener, der skal tages for at stoppe den pågældende person og undgå, at lignende situationer kan opstå fremover?«

Supplerende svar (17/10 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse om den konkrete sag fra Politimesteren i Horsens. På baggrund heraf har Rigsadvokaten sammenfattede anført følgende:

”Sigtede i sagen blev den 10. september 2000 fremstillet i retten i Horsens sigtet for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 244 ved at have grebet fat i den forurettede og tildelt ham to spark i ansigtet.

Den sigtede nægtede sig skyldig i vold. Han forklarede blandt andet, at han og hans tre børn ikke kunne sove som følge af høj musik fra et sted ca. 150 meter fra hans bopæl. Han gik over til de pågældende og bad dem om at skruer ned for musikken. Det ville de pågældende ikke, og han kom i håndgemæng med den forurettede.

Det fremgår af sagen, at sigtede i perioden fra 1988 til 1999 tidligere har modtaget fire domme, hvori der indgik vold efter straffelovens § 244. En af dommene omfattede to voldsforhold. Han blev den 2. marts 2000 prøveløsladt efter afsoning af den sidste af dommene. Der er ved et anklageskrift af 21. juni 2000 rejst

tiltale mod den pågældende for to voldsforhold efter straffelovens § 244 begået henholdsvis den 13. maj og 21. maj 2000.

Anklagemyndigheden begærede på denne baggrund den pågældende varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, (om fare for gentagelse) § 762, stk. 2, nr. 2, (om hensynet til retshåndhævelsen) og § 763, stk. 1, nr. 2, (om fare for overtrædelse af vilkår for prøve-ladelse).

For så vidt angik fængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, og § 763, stk. 1, nr. 2, gjorde anklagemyndigheden gældende, at betingelserne for varetægtsfængsling på grund af risikoen for ny ligeartet kriminalitet var opfyldt, idet anholdte tidligere var dømt for vold, ligesom han havde flere verserende sigtelser for vold.

Byretten fandt, at der var en begrundet mistanke om, at den pågældende havde begået vold, men retten fandt ikke, at de øvrige betingelser for at varetægtsfængsle den pågældende var opfyldt.

Retten anførte følgende i sine præmisser:

”Der er ikke tale om vold mod nogen person, som er forurettet i forbindelse med tidligere sigtelser, og den udøvede vold (havde) efter det oplyste en konkret baggrund i larmende musik. Uanset at denne situation burde have været taklet af sigtede på en mere fornuftig måde, finder retten herefter ikke, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og § 763, stk. 1, nr. 2. Til den sidste bestemmelse bemærkes i øvrigt, at det ikke nærmere er oplyst, hvilken form for vold, der indgår i den seneste dom.”

Retten fandt endvidere ikke, at der forelå en særlig bestyrket mistanke om, at tiltalte har gjort sig skyldig i noget så alvorligt forhold, at retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, om hensynet til retshåndhævelsen kunne finde anvendelse.

Anklagemyndigheden kærede kendelsen til Vestre Landsret. Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse, selv om landsretten i modsætning til byretten fandt, at der var en særlig bestyrket mistanke om, at den pågældende havde overtrådt straffelovens § 244.

Landsretten begrundede sin afgørelse med følgende præmisser:

”Efter oplysningerne om karakteren af forholdet findes hensynet til retshåndhævelsen ikke at kræve varetægtsfængsling, hvorfor fængslingsbetingelsen i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, ikke er opfyldt. Efter oplysningerne om sigtedes forstraffe sammenholdt med de